

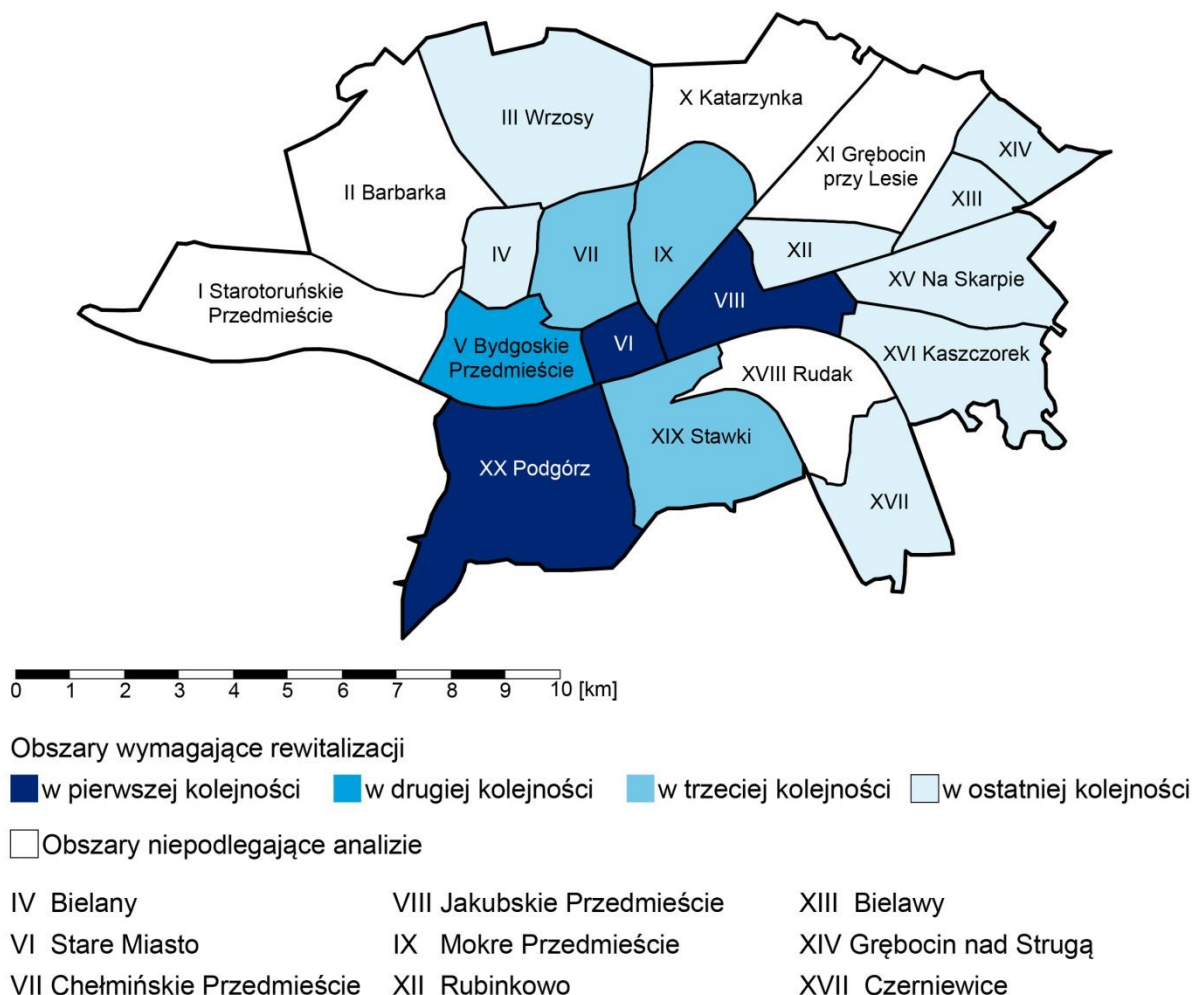
Wzmocniona urbanizacja powojenna na terenie lewobrzeżnego Torunia poskutkowała powstawaniem zakładów przemysłowych, zwłaszcza w dzielnicy Podgórz. Kompleks zrujnowanej gazowni i stacji wodociągowej z wieżą ciśnień oraz hale lokomotywni należą do potencjalnie najcenniejszych. Jednostka tak wymaga odnowy zarówno terenów zieleni jak i budynków użyteczności publicznej.

Dużym potencjałem rozwojowym dysponuje dzielnica Stawki. Jej południowa oraz wschodnia część są słabo zagospodarowane, struktura urbanistyczna ma charakter szczątkowy. Sporym ograniczeniem w rozwoju dzielnicy są zamknięte tereny kolejowe od północy oraz zamknięte tereny wojskowe od zachodu.

W niektórych dzielnicach Torunia następują pozytywne zmiany w strukturze urbanistycznej. We wschodniej części dzielnicy Wrzosa można obserwować postępujący proces zagospodarowywania do niedawna zamkniętych terenów po jednostce wojskowej Armii Radzieckiej – powstaje tu duże osiedle mieszkaniowe o przemyślanej strukturze urbanistycznej tzw. Osiedle Jar.

W obrębie Starotoruńskiego Przedmieścia, którego podstawową funkcją w XX w. była funkcja przemysłowa, obserwuje się przeobrażenie terenów poprzemysłowych na cele usługowe i rekreacyjne.

Mapa 29. Obszary zdegradowanej struktury miejskiej w Toruniu

Źródło: Opracowanie własne